

Sygn. akt II CZ 119/06

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepła (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku J.F. i M.F.
przy uczestnictwie [...],
o zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 14 lutego 2007 r.,
zażalenia wnioskodawców
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 25 kwietnia 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2006 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawców od postanowienia tego Sądu z dnia

13 października 2005 r., stwierdzając, że skarga ta nie czyni zadość wszystkim wymaganiom przewidzianym w art. 398⁴ § 1 k.p.c., ponieważ nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Brak uzasadnienia, o którym mowa, stanowi natomiast nieusuwalną wadę skargi kasacyjnej, skutkującą jej odrzuceniem (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawcy zarzucili, że – wbrew odmiennej ocenie Sądu Okręgowego – wniesiona skarga kasacyjna zawiera zarówno wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, jak i uzasadnienie tego wniosku. Wskazali, że uzasadnieniem tym jest fragment rozpoczynający się słowami: „Powyższe naruszenia...”, a kończący słowami: „... i jej uwzględnienie” na karcie 180 akt. W konkluzji żalący wnosili o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna – obok oznaczenia orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany – powinna zawierać także wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie.

Jak wyjaśnił już Sąd Najwyższy, wymaganie przewidziane w art. 398⁴ § pkt 3 k.p.c. łączy się ściśle z instytucją tzw. przedsądu, w ramach której Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wtedy, gdy zachodzą okoliczności wymienione w art. 398⁹ § 1 pkt 1 – 4 k.p.c. Z tej przyczyny uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinno nawiązywać do przesłanek opisanych w powołanych przepisach (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, niepubl., z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75, czy z dnia 21 lipca 2005 r., V CSK 15/05, niepubl.).

W złożonej skardze kasacyjnej zamieszczony został następujący passus, który, zdaniem żalących, czyni zadość wymaganiu określonemu w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.: „Powyższe naruszenia przepisów postępowania i prawa materialnego stanowią uchybienia mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy, albowiem

przyjęcie przez Sąd nieprawidłowych ustaleń w zakresie okoliczności faktycznych (uwzględniając w szczególności fakt, iż stwierdzenie zasiedzenia ma charakter deklaratoryjny) wyklucza możliwość ustalenia i stwierdzenia rzeczywistego stanu prawnego nieruchomości. W tych warunkach a nadto wobec prawomocnego oddalenia apelacji – wnoszę o przyjęcie niniejszej skargi kasacyjnej i jej uwzględnienie” (k. 180). Przytoczony fragment tekstu – wbrew odmiennym zapatrywaniom żalących – nie może być uznany za spełnienie obowiązku wynikającego z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. co najmniej z dwóch powodów. Po pierwsze, samo odwołanie się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych nie stanowi spełnienia obowiązku określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Po drugie, przytoczone twierdzenia żalących nie nawiązują do żadnej z przesłanek opisanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 – 4 k.p.c.

Brak w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, a także brak odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia tego wniosku są – jak wynika z art. 398⁶ § 2 k.p.c. – brakami nieusuwalnymi, powodującymi odrzucenie skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na zasadzie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw.